

فراوانی سوختگی‌های الکتریکی، شیمیایی و حرارتی در کودکان و نوجوانان

مراجعه کننده به بیمارستان سوانح و سوختگی شهید مطهری تهران در سال ۱۳۸۱

چکیده

این مطالعه گذشته‌نگر، مقطعی - توصیفی با هدف تعیین فراوانی انواع سوختگی‌ها در کودکان و نوجوانان، روی ۵۹۹ بیمار مبتلا به سوختگی که در سال ۱۳۸۱ به بیمارستان شهید مطهری مراجعه کرده بودند، انجام شد. معیار ورود به مطالعه سن ۱۵ سال و کمتر از آن بود. متغیرهای بررسی شده شامل سن، جنس، علت سوختگی، مدت بستری، درصد سطح سوختگی و میزان مرگ و میر بوده است. از میان ۵۹۹ بیمار، ۱۶۷ نفر بستری و ۴۳۲ نفر سرپایی بودند. متوسط سن بیماران ۵/۸ سال بود. در بیماران بستری، ۹۷/۶٪ دچار سوختگی حرارتی و ۲/۴٪ دچار سوختگی الکتریکی شده بودند اما هیچ یک از آن‌ها سوختگی شیمیایی نداشتند. در بیماران سرپایی ۹۸/۸٪ دچار سوختگی حرارتی، ۰/۹٪ دچار سوختگی الکتریکی و ۰/۳٪ دچار سوختگی شیمیایی شده بودند. در این مطالعه تعداد بیماران مرد بیش از بیماران زن بود (۵۸/۶٪ در برابر ۴۱/۴٪). اغلب بیماران افراد زیر ۵ سال بودند و سطح سوختگی (BSA) در اغلب آن‌ها، کمتر از ۱۰٪ و در تعداد کمی از آن‌ها بیش از ۹۰٪ بود. میزان مرگ و میر در بیماران ۴/۸٪ به دست آمد.

*دکتر محمدرضا هادیان جزی I

دکتر فیروزه ساجدی II

دکتر یلدا صانعی III

کلیدواژه‌ها: ۱- سوختگی الکتریکی ۲- سوختگی حرارتی ۳- سوختگی شیمیایی
۴- سطح سوختگی

مقدمه

سوختگی‌ها و ضایعات حاصل از آن یکی از علل عمده مرگ و میر و ناتوانی‌ها در دنیا است و سالانه حدود ۱/۲۰۰/۰۰۰ نفر در آمریکا دچار سوختگی می‌شوند که به ۳۰-۴۰٪ از این بیماران را کودکان و نوجوانان تشکیل شده و حدود ۵۰۰۰ نفر از آن‌ها فوت می‌کنند.^(۱) حدود

این مقاله خلاصه‌ای است از پایان نامه دکتر یلدا صانعی جهت دریافت درجه دکترای پزشکی عمومی به راهنمایی دکتر محمدرضا هادیان جزی، سال ۱۳۸۲.

(I) استادیار و فوق تخصص جراحی پلاستیک و ترمیمی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران.

(II) استادیار بیماری‌های کودکان، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران. (*مؤلف مسئول)

(III) پزشک عمومی